

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 687/2015
06.05.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Миломира Николића, председника већа, Марине Говедарица и Слађане Накић-Момировић, чланова већа, у парници тужиоца П.Ш. из В., чији је пуномоћник М.С., адвокат из С.П., против туженог П. за п.р. и з.о. са и. Г.С. д.о.о. у реструктурирању, из С.П., ради стицања без основа, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2208/14 од 18.07.2014. године, у седници већа одржаној 06.05.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2208/14 од 18.07.2014. године, као недозвољена.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2208/14 од 18.07.2014. године одбијена је жалба туженог као неоснована и потврђена пресуда Основног суда у Смедереву, Судске јединице II Смедеревска Паланка, П1 1398/10 од 29.11.2011. године исправљена решењем П1 1398/10 од 24.04.2014. године, којом је обавезан тужени да тужиоцу по основу стицања без основа због незаконитог обрачунавања и обустављања пореза на зараде као инвалиду, за период новембар 2004. – јун 2005. година, исплати износ од 16.700,65 динара са законском затезном каматом по месечном доспећу на износе ближе означене у изреци (став први изреке) као и да накнади тужиоцу трошкове поступка у износу од 152.122,00 динара (став други изреке).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права истичући разлоге за дозвољеност ревизије у смислу члана 395. ЗПП.

Тужилац је на ревизију туженог писмено одговорио.

Решењем Р4. 130/14 од 23.01.2015. године, Апелациони суд у Београду је оценио да ревизија туженог није изузетно дозвољена јер нису испуњени услови прописани одредбом члана 395. ЗПП.

Тужилац је инвалид рада и запослен је код туженог који је предузеће за радно оспособљавање и запошљавање инвалида. Нижестепени судови су приликом одлучивања правилно тумачили и применили одредбу члана 21. Закона о порезу на доходак грађана ("Службени гласник РС" 24/01) којом је прописано да се не плаћа порез на зараде особа са инвалидитетом запослених у предузећу за радно оспособљавање и запошљавање особа са инвалидитетом, па не постоји потреба да се размотри правно питање од општег интереса нити је потребно ново тумачење права а тужени уз ревизију није приложио судске одлуке на основу којих би произишло да у истој чињеничној и правној ситуацији као у конкретном случају постоје различите одлуке и супротно пресуђење судова о истом тужбеном захтеву као што је конкретан, па није испуњен ни услов који се односи на потребу уједначавања судске праксе.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије по општим правилима из члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 403. став 3. ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11... 55/14) који се примењује на основу члана 506. став 1. истог закона и нашао да ревизија туженог није дозвољена.

Према новелираној одредби члана 394. став 2. ЗПП ревизија није дозвољена о имовинскоправним споровима када се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, на предају ствари или извршења неке друге чинидбе, ако вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Парнични поступак покренут је 31.08.2005. године тужбом којом је постављен тужбени захтев за исплату износа од 16.700,65 динара са припадајућом каматом који износ је као вредност предмета спора наведен и у тужби и у уводу првостепене пресуде. Парница је правноснажно окончана доношењем пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2208/14 од 18.07.2014. године.

Како вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност износа од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе (на дан 31.08.2005. године вредност 1 евра износила је 84,4605 динара), то ревизија туженог није дозвољена.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 404. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа
судија
Миломир Николић,с.р.**